

РЕШЕНИЕ

№ 413

гр. София, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9126** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 79, във вр. с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Н. Д. против бездействието /мълчалив отказ/ на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, да се произнесе по заявление от 8.07.2021г за заличаване/изтриване на личните му данни, съдържащи се в публикувания дружествения договор на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Твърди, че не е налице законово основание администраторът да обработва личните му данни, чрез публикуването им до неограничен кръг от хора. Навежда доводи за противоречие с чл.13 ал.9 и чл.2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, като следвало да бъде спазена разпоредбата на чл.4 подт 1 от Регламент 2016/ 679 на Европейския регламент и на Съвета. Сочи, че непроизнасянето по подаденото заявление в законоустановения срок по чл.12 пар.3 от Регламента представлява самостоятелно нарушение съгласно чл.83 пар.5 б. „б“ от Регламента. Моли да се отмени мълчаливия отказ и да се задължи АВ да се произнесе по подаденото заявление съобразно направените в него искания. Претендира разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на Агенция по вписванията не взема становище по жалбата.

СПП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по

делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление от 8.07.2021г Д. Н. Д. е поискал личните му данни, съдържащи се в публикувания дружествения договор на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел да бъдат изтрети/ заличени по начин по който да не бъде идентифициран пред трети лица. Посочил е също, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то оттегля съгласието си личните му данни да бъдат обработвани, чрез публикуването/ обявяването им в дружествения договор по партидата на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" до неограничен кръг от хора. Заявено е и искане да бъде изрично информиран за изтриването/заличаването на личните му данни писмено на посочения в заявлението адрес за кореспонденция.

По арг от чл. 57 ал.5 от АПК и чл. 12 пар 3 от Регламента, По заявлението от 8.07.2021г, срокът за произнасяне е бил до 9.08.2021г. /изчислен съобразно чл.60 ал.3 вр с ал.6 ГПК вр с чл.144 АПК/. До посочената дата, и към настоящия момент няма произнасяне на компетентния административен орган, поради което е налице формиран мълчалив отказ. На 16.08.2021г., в едномесечния срок по чл. 149, ал.2 от АПК е депозирана жалбата срещу мълчаливия отказ.

От писмо изх. № ППН 01-734#1 от 5.10.2021г от КЗЛД се установява, че липсва висящо или приключило производство пред КЗЛД по същия спор и същите страни, което по арг. от чл.39 ал.4 ЗЗЛД е процесуална предпоставка за допустимост на жалбата.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, в предвидения срок за обжалване и срещу мълчалив отказ – акт, който подлежи на обжалване, подадена е пред надлежен съд, поради което е процесуално допустима.

Безспорно в обхвата на правомощията на изпълнителният директор на Агенцията по вписванията регламентирани с нормата на чл. 6, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията е да се произнесе по заявлението.

Жалбоподателят е сезирал Агенцията по вписванията с формулирано искане личните му данни, съдържащи се в публикувания дружествен договор по партидата на дружеството [фирма] да бъдат изтрети/заличени по начин, по който заявителят да не бъде идентифициран пред трети лица. Така формулираното искане безспорно следва да се квалифицира като упражняване от страна на заявителя на правото му на изтриване на лични данни, изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който: "Субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат

изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

По делото не съществува спор, че при упражняване на дейността си по чл. 3, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ, Агенцията по вписванията действа в качеството си на администратор на лични данни и именно като такъв ги обработва. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ сочи, че обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. В случая, обявеният акт е дружествен договор на дружество с ограничена отговорност.

Според чл. 115, т. 3 от ТЗ, дружественият договор на такова дружество, освен останалите, указани в нормата реквизити, следва да съдържа името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружниците. Тъй като в случая съдружникът /жалбоподателят/ е физическо лице, следва да бъде индивидуализиран само с име. Т.е., по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на дружествения договор, е името на съдружника.

В чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, част от които е и правото на изтриване по смисъла на чл. 17 от Регламента. Заявлението, с което е била сезирана Агенцията по вписванията е подадено от Д. Н. Д. не в качеството му на съдружник, а в лично качество на субект на данни, който счита, че са налице обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. "г", респ. б. "б. " от Регламент (ЕС) 2016/679.

В разпоредбите на чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ и чл. 19 - чл. 21 от Наредба № 1 от 14.02.2007 за водене, съхраняване и достъп до ТР и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е указан реда и обстоятелствата, подлежащи на вписване по отношение на дружествата с ограничена отговорност. Съгласно чл. 13, ал. 6, изр.3 от ЗТРРЮЛНЦ, заявителят представя и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени, а съгласно ал. 9 от същата правна норма, когато в заявлението или в приложените към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях.

При анализ на разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, се стига до извод, че така въведената с тази разпоредба законова презумпция, противоречи на разпоредбите на чл. 4, т. 11 и чл. 6, т. 1, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679. В нормата на чл. 4, т. 11 от Регламента е дадено легално определение на понятието "съгласие на субекта на данните", което означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Анализът на така даденото определение обосновава извод, че съгласието на субекта на данните не може и не

следва да бъде презумирано, какъвто смисъл е вложен в нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ. Нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ поставя в невъзможност администратора на лични данни - в случая Агенцията по вписванията да изпълни задължението си, вменено с разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Регламента, съгласно която, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Тази невъзможност се предполага и предвид обстоятелството, че в повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни. С оглед на това и предвид обстоятелството, че подлежащия на вписване акт се подава обичайно от трето лице, носителят на данни обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие. Съобразявайки посочените обстоятелства, съдът намира, че представянето на дружествения договор за обявяване, без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде прието като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени, каквото съдържание е въведено с цитираното определение на чл. 4, т. 11 от Регламента. Същевременно задължение на администратора на лични данни е да спазва забраната по чл.2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в случая не е налице "съгласие на субекта на данните" по смисъла на легалното определение, дадено в Регламента, поради което и обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на Агенцията по вписванията не съставлява законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6 от Регламента. В случай, че съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконно по арг.от чл.6 и чл.7 т.2 от Регламента.

Отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя или поставянето на условия за извършване на това действие, противоречи на разпоредбите на чл. 7, т. 3, пр.1 и чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента. Посочените норми от Регламента указват възможността и правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне. Администраторът е задължен да ги изтрие без ненужно забавяне.

В случая е подадено нарочно заявление от 8.07.2021г с което жалбоподателят изрично и недвусмислено е заявил искане за изтриване/заличаване на личните му данни от обявения дружествен договор, като именно в съответствие с чл. 7, т. 3, пр.1 и чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента, жалбоподателят е заявил, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то заявява оттегляне на съгласието, личните му данни да бъдат обработвани, чрез публикуването/обявяването им в дружествения договор по партидата на дружеството раздел "Актуален учредителен акт" до неограничен кръг от хора. Независимо от така заявеното безпротиворечиво и категорично оттегляне на съгласие, ответникът в нарушение на задълженията си по чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента да изтрие без ненужно забавяне личните данни не е предприел необходимите действия за изтриването им, респ. заличаването им. Нормата на чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр. 1 от Регламента, въвежда задължение за извършване на определени действия за администратора на данни, а не за субекта на данни.

Предвид горното и в съответствие с цитираните разпоредби на чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента се обосновава извод, че Д. Н. Д., след като изрично е оттеглил своето съгласие, е заявил искане за изтриване/ заличаване на личните му данни, обявяването на които не е изискуемо със закон. В този смисъл, администраторът е бил задължен да изтрие личните данни без ненужно забавяне. Като не е изпълнил това свое задължение, администраторът на лични данни - Агенция по вписванията е постановил един незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на ответника за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и по арг. от чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. д.т. и 1000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение или общо 1 010 лв. Адвокатското възнаграждение е дължимо изцяло предвид липсата на направено възражение за прекомерност.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ бездействието/мълчалив отказ/ на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, да се произнесе по заявление от 8.07.2021г за заличаване/изтриване на личните данни на Д. Н. Д., съдържащи се в публикувания дружествения договор на [фирма] раздел "Актуален учредителен акт" в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Агенция по вписванията, за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на Д. Н. Д. сумата от 1 010 лева, разноски по делото

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: